

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Den anden Vise, Sommersens tid ieg prijse vil, Christelige forandret

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Den anden Vise, Sommersens tid ieg prijse vil, Christelige forandret", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 158.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid75982/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Beder Gud om Naade til Liff oc Siel,
Hand vil oss aldrig vndfalde,
Gud giffue oss Fred.

23.

143r Lader oss formane vor Frelser kier,
Vor Brudgom IEsus lille,
Hand vil oss hielpe baade her oc der,
At wi ey vor Salighed spilde,
Gud giffue oss Fred.

24.

Brylluppet er vel laffuet til,
I Himmerigis Rige met ære,
Vor Brudgom maa komme naar hand vil,
Wi ville der hoss hannem være,
Gud giffue oss Fred.

25.

143v Det giffue oss Gud i Himmerig,
Ved IEsum Christum alleene,
Hoss hannem at bliffue Euindelg,
Hannem prjse, ære oc tiene,
Gud giffue oss Fred.

26.

Den oss denne Vise haffuer siunget saa,
Hand længis flux effter det Gilde,
Huor hand Guds Ansiet skue maa,
Gud bonhore ham effter sin Villie,

144r Gud giffue oss Fred.

A M E N.

[T-36] **Den anden Vise, Sommersens tid ieg**
prjse vil, Christelge förändret.

GVds Naade ieg altid prjse vil,
Thi hand mit Hierte momie glæde,
Hand siger mig sit Venskaff til,

Alt got er mig til rede,
Om ieg hans salige Ord vil tro,
Som Scrifften monne oss sige,
Hoss hannem i Himmelen vil ieg bo,
Oc aldrig fra hannem vige.

2.

Ieg vil oc altid være hannem nær,
Oc altid om hannem tale,
Hans salige Ord ere mig saa kær,
De kunde mig best hußuale,
Naar Gud det forskicker, oc det saa skeer,
At ieg til hannem skal fare,
Mit Sind sig glæder, mit Herte leer,
Min Siel vil hand beuare.

H5r

3.

O Gud huad ieg besinde kand,
At det er Angest oc Quede,
Hoss Fattig oc Rijg, hoss Qumde oc Mand,
Sir Kaarß taalmodelig lide,
Thi Krod oc Blod er skrobeligt,
Det kunde wi alle besinde,
Gud vnde oss at stride mandeligt,
Vore Fiender offuer at vnde.

4.

Naar Fristeren til min Samuittighed gaar,
Mig til fortuilelse at føre,
Ved Guds mact ieg wforfærdet staar,
Ieg vil hannem slet inter høre,
Saa maa hand vige, den fule Aand,
Met sine gloende Pjle,
Min Siel befaler ieg i Guds Haand,
Eug hoss hannem at huile,

A M E N.